

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

Ez 20

[661]

XX.

DEt hende sig i det siuende aar / paa den tiende dag i den femte maanet / da komme nogle aff de Eldste i Jsrael / at spørre aff HERREN / oc sette dem ned faar mig. Da skede HERRENS ord til mig / oc sagde / Du Menniskens søn / tale til Jsraels Eldste / oc sig til dem / Saa siger den HERRE HERR E / Ere i komne at atspørre mig? Saa sandelige som ieg leffuer / da vil ieg vere watspurt aff eder / siger den HERRE HERRE. Men vilt du / Menniskens søn / straffe dem / daa maat du saa straffe dem / Giff dem deris Fedres Verstyggelighed til kende / oc sig til dem.

Saa siger den HERRE HERRE / Paa den tid / der ieg vdualde Jsrael / opløffte ieg min Haand til Jacobs Husis Sæd / oc ieg gaff mig tilkende faar dem i Egypti land / Ja ieg opløffte min Haand til dem / oc sagde / Jeg er HERREN eders Gud. Oc ieg opløffte min Haand samme tid / at ieg førde dem aff Egypti land / vdi it Land / som ieg forsaa dem met / som flyder met Milck oc Hunig / it ædel Land faar alle land. Oc ieg sagde til dem / Huer skal bortkaste den Verstyggelighed fra sine øyen / oc besmitter eder icke paa Egypternis Affguder / Thi ieg er HERREN eders Gud.

Men de vaare mig wlydige / oc vilde icke høre mig / oc ingen aff dem bortkaste Verstyggelighed faar sine øyen / oc de forlode icke heller Egypti Affguder. Da tenckte ieg / at vdgyde min grumhed offuer dem / oc lade al min vrede gaa offuer dem / end nu i Egypti land / Men ieg forlod det for mit Naffn skyld / at det skulde icke bliffue vanhelliget faar Hedningene / iblant huilcke de vaare / oc

for huilcke ieg haffde giffuit mig dem til kende / at ieg vilde føre dem aff Egypti Land.

Oc der ieg haffde ført dem aff Egypti land / oc ført dem bort i Ørcken / Da gaff ieg dem mine Bud / oc lærde dem min Ræt / Ved huilcken Menniken leffuer / som holder dem. Jeg gaff dem oc min Sabbath / til it Tegen mellem mig oc dem / At de skulde lære der met / at ieg er HERREN / som hellig gør dem. Men Jsraels Huss vaar mig wlydig / ocsaa i Ørcken / oc leffuede icke effter mine Bud / Men de foractede min Ræt / Ved huilcken Menniken leffuer / som holder den / oc de vanhelligede min Sabbath gantske meget. Da tenckte ieg / at vdgyde min grumhed offuer dem i Ørcken / oc ødelegge dem aldelis / Men ieg loed det for mit naffn | skyld / paa det / at det skulde icke vanhelligis iblant Hedningene / fra huilcke ieg vdførde dem.

 ieg opløffte min Haand mod dem i Ørcken / at ieg vilde icke føre dem i det Land / som ieg haffde giffuit dem / som flyder met Milck oc Hunig / it ædelt Land offuer alle land. Fordi / at de foractede min Ræt / oc icke leffuede effter mine Bud / oc vanhelligede min Sabbath / Thi de vandrede effter deris Hierters Affguder. Men mit øye sparde dem / at ieg icke forderffuede dem / ey heller aldelis omkom dem i Ørcken.

Oc ieg sagde til deris Børn i Ørcken / J skulle icke leffue effter eders Fedris Bud / oc icke holde deris Ræt / oc icke besmitte eder paa deris Affguder. Thi ieg er HERREN eders Gud / J skulle leffue effter mine Bud / oc i skulle holde min Ræt / oc gøre der effter / oc i skulle hellige mine Sabbather / at de skulle vere it Tegen mellem mig oc eder / at i skulle vide at ieg er HERREN eders Gud. Men Børnene vaare mig oc wlydige / leffuede icke effter mine Bud / hulde icke heller min Ræt / at de gjorde der effter / Ved huilcke Menniken leffuer som holder dem / oc de vanhelligede mine Sabbather.

Da tenckte ieg at vdgyde min grumhed offuer dem / oc lade al min vrede gaa offuer dem i Ørcken. Men ieg vende min Haand / oc forloed det for mit Naffn skyld / Paa det / at det skulde icke vanhelligis faar Hedningene / fra huilcke ieg haffde vdført dem. Jeg opløffte oc min Haand mod dem i Ørcken / at ieg bortspreddede dem iblant Hedningene / oc kaste dem hen i Landene / fordi / At de hulde icke mine Bud / oc foractede min Ræt / oc vanhelligede mine Sabbather / oc saae effter deris Fedris Affguder. Der faare gaff ieg dem i den lærdom som icke er god / oc i den Ræt / i huilcken de kunde icke haffue Liffuit / Oc bortkaste dem met deris Offer / der de onbrende alle deris Førstefødde met

Oc borte kaste dem met deris Offer / der de opbrende alle deris førstebødder met ild / huor met ieg forstyrrede dem / oc de maatte lære / at ieg er HERREN.

Der faare tale du Menniskens søn / met Jsraels Huss / oc sig til dem / Saa siger den HERRE HERRE / driffuis Eders Fedre haffue end nu videre bespaattet oc tradzet mig / Thi der ieg haffde ført dem i Landet / offuer huilcket ieg haffde opløfft min Haand / at ieg vilde giffue dem det / Huor de saae it høyt Bierg eller it tyckt Træ / der offrede de deris Offer / oc bare deris hadelige Gaffuer did / oc gjorde der deris søde Røg / oc vdgydede der deris Drickoffer. Men ieg sagde til dem / Huad skal dog den Høye / til huilcken i gaa? Oc saa kaldis hun det Høye / indtil paa denne dag.

Der faare sig til Jsraels Huss / Saa siger den HERRE HERRE / J besmitte driffuis eder i eders Fedris væsen / oc bedriffue horeri met eders verstygghed / oc besmitte eder met eders Affguder / til huilcke i offre eders Gaffuer / oc opbrende eder Sønner oc Døtter met ild / indtil paa denne dag / Oc ieg skal lade eder aff Jsraels Huss atspøre mig? Saa sandelige som ieg leffuer / siger den HERRE HERRE / Jeg vil vere watspurt aff eder. Der til at i tencke / wi ville gøre / som Hedningene oc som andre Folck i Landene / tilbede Træ oc Stene / det skal feyle eder.

Saa sandelige som ieg leffuer / siger den HERRE HERRE / Jeg vil regere offuer eder met en sterck Haand oc vdtract Arm / oc met vdstyrt Grumhed. Oc ieg vil føre eder fra Folckene / oc aff Landene som i ere bortspridde / oc samle eder der met en sterck haand oc vdtract Arm / oc met en vdstyrt Grumhed. Oc ieg vil føre eder i Folckenis Ørcken / oc der gaa i rette met eder / fra ansict oc til ansict. Lige som ieg gick i rette met eders Forfedre i ørcken hoss Egypten / Lige saa vil ieg oc gaa i rette met eder / siger den HERRE HERRE. Jeg vil vel føre eder vnder Riset / oc tuinge eder met Pactens baand. Oc ieg vil vdfeye de Wgudelige iblant eder de Affaldne / oc dem som offuertræde mod mig / Ja ieg vil føre dem aff de Land / som de nu bo / oc icke lade dem komme i Jsraels Land / At i skulle lære / at ieg er HERREN.

Der faare i aff Jsraels Huss / Saa siger den HERRE HERRE / Effterdi at i ville io icke lyde mig / Saa farer bort / oc tiener huer sine Affguder / Men lader her effter mit hellige Naffn vere wskent met eders Offer oc Affguder. Thi saa siger den HERRE HERRE / Paa mit hellige Bierg / paa det høye Jsraels Bierg / der skal alt Jsraels Huss / oc alle de som ere i Landet / tiene mig / Der skulle de bliffue mig tacknemmelige / oc der vil ieg gøre eders Løfftelis Offer / oc eders første

mig tacknemmelige / oc det vil ieg æske eders lønneis Offer / oc eders tørste
fructis Offer / met alt det som i hellige mig. J skulle bliffue mig tacknemmelige /

met den søde Luct / naar ieg fører eder fra Folckene / oc samler eder aff
Landene / til huilcke i ere bortspridde / oc ieg vil hellig gøris i eder faar
Hedningene.

Oc i skulle fornemme / at ieg er HERREN / naar ieg haffuer ført eder i Jsraels
land / J det Land / offuer huilcket ieg opløffte min Haand / at ieg vilde giffue
eders Fedre det. Der skulle i tencke / paa eders væsen / oc paa alle eders
g~~663~~ninger / met huilke i ere besmittede / oc i skulle | angre al eders ondscaff /
som i haffue giort. Oc i skulle fornemme / at ieg er HERREN / naar ieg gør met
eder / for mit Naffn skyld / oc icke effter eders onde væsen oc skadelige
gerninger / du Jsraels Huss / siger den HERRE HERRE.